

อนุผนวก **ประกอบผนวก ข การสอน อบรม การฝึกและกิจกรรมในการเสริมสร้างความสามัคคี
ให้กับนักเรียนเตรียมทหาร”**

หน่วยงาน กทบ.รร.ตท.

ชื่อองค์ความรู้ “กิจกรรมปฏิบัติธรรม ถวายในหลวง-ราชินี รร.ตท.สามัคคี ร่วมต้านยาเสพติดเพื่อการ
เสริมสร้างความสามัคคีให้กับนักเรียนเตรียมทหาร”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อตอบสนองต่อผลการปฏิบัติราชการ ด้านการจัดการความรู้ของ สมท.ฯเรื่อง”การเสริมสร้าง
ความสามัคคีให้แก่ นตท.”

๒. เพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยมด้านความรัก ความสามัคคี โดยใช้หลักธรรมะเข้ามาเป็นเครื่องเตือนใจ
ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

๓. เพื่อให้ความรู้ / เสริมสร้างทักษะ ในเรื่องของความสามัคคีให้กับ นักเรียนเตรียมทหาร

หลักการ แนวทาง

หลักการสร้างความสามัคคี นั้นสามารถทำได้โดยการสอนและฝึกฝนให้มีพฤติกรรมที่เสริมสร้าง ความ
สามัคคีให้กับ นตท. ทั้งทางตรงและแฝงไว้ในกิจกรรมซึ่งกิจกรรมที่ทางกทบ.ฯจัดขึ้นนั้นเพื่อให้สอดคล้องตาม
แนวคิดทฤษฎี ของหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเรื่องสาราณียธรรม ๖หลักแห่งความสามัคคีทั้ง ๖
ประการ และสังคหวัตถุ ๔ โดยมีปัจจัยต่างๆอันประกอบด้วย

- การสร้างความรู้สึกร่วมในความสัมพันธ์มีส่วนร่วมในกิจกรรม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม
- การกำหนดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน
- การมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และผลประโยชน์ร่วมกัน
- การเคารพในกฎ กติกาของการอยู่ร่วมกันในสังคม
- การมีส่วนร่วมในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน
- การอบรมปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน
-

วิธีดำเนินการ

กทบ.ฯได้กำหนดให้มีกิจกรรมส่งเสริมการสร้างสามัคคีของ นตท. และกำลังพล รร.ตท. ใน
โครงการ รร.ตท.ร่วมใจเป็นพลังแผ่นดินในการเอาชนะยาเสพติด คือ กิจกรรมปฏิบัติธรรม ถวายในหลวง-ราชินี
รร.ตท.สามัคคีร่วมต้านยาเสพติด ณ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ในวันที่ ๑๕ – ๑๗ มิ.ย. ๕๕ โดยมีนตท.,ข้าราชการ

และครอบครัว ร่วมปฏิบัติธรรม จำนวน ๑๒๐ นาย ทั้งนี้ กพบ.ฯ ได้มีการชี้แจงการปฏิบัติ ให้นตท.ที่เข้าร่วมปฏิบัติธรรมดังนี้

๑. การปฏิบัติธรรมและการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันให้เน้นหลัก”พูดน้อย กินน้อย ปฏิบัติให้มาก”
๒. การพักอยู่ร่วมกันให้ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดน่าอยู่ของที่พัก เช่น การจัดเก็บที่นอนให้เป็นระเบียบทุกครั้งหลังตื่นนอน การดูแลความสะอาดของสถานที่พักและห้องน้ำส่วนรวมให้สะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน
๓. การช่วยเหลือ ดูแลกันในการรับประทานอาหารร่วมกัน มีการแบ่งปันกัน ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น รวมถึงการดูแลคนเจ็บป่วย
๔. ช่วงเวลาพักจากการปฏิบัติธรรมในตอนเช้า และเย็น ให้นตท.ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ในการดูแลเก็บกวาดทำความสะอาดลานวัด เพื่อความเป็นระเบียบ สะอาดตาต่อผู้พบเห็น
๕. มีการช่วยเหลือผู้อื่นโดยการเสิร์ฟน้ำปานะ และช่วยกันเก็บล้างแก้วให้แก่ผู้เข้าร่วมปฏิบัติธรรม
๖. การแนะนำให้ นตท.อยู่ในศีลธรรม รู้จักหน้าที่ของตนเอง มีความอดทน อดกลั้น มีความจริงใจต่อกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
๗. การสอนให้เป็นคนมีกริยามารยาทที่เหมาะสม มีความสงบสำรวมและมีสติรู้ตัวในการประกอบกิจการงานต่างๆ

แหล่งอ้างอิง

หลักสาราณียาธรรม ๖: หลักแห่งความสามัคคี อันประกอบด้วย

๑. **เมตตามโนธรรม** หมายถึง การคิดดี การมองกันในแง่ดี มีความหวังดีและปรารถนาดีต่อกัน รักและเมตตาต่อกัน คิดแต่สิ่งที่ดีสร้างสรรค์ต่อกัน ไม่อิจฉาริษยากัน ไม่คิดอคติต่อกัน ไม่พยาบาท ไม่โกรธแค้นเคืองกัน รู้จักให้ออกาสและให้อภัยต่อกันและกันเสมอ
๒. **เมตตาวจีกรรม** หมายถึง การพูดแต่สิ่งที่ดีงามต่อกัน พูดกันด้วยความรัก ความปรารถนาดีต่อกัน รู้จักการพูดให้กำลังใจกันและกัน ไม่นินทาว่าร้ายต่อกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง พูดแนะนำในสิ่งที่ดีที่เป็นประโยชน์ต่อกัน ไม่โกหกมดเท็จต่อกัน
๓. **เมตตากายกรรม** หมายถึง การทำความดีต่อกัน สนับสนุนช่วยเหลือกันทางด้านกำลังกาย มีความอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักการมีสัมมาคารวะต่อกัน ไม่เบียดเบียนหรือรังแกกัน ไม่ทำร้ายกันให้ได้รับทุกขเวทนา ทำแต่ในสิ่งที่ถูกต้องต่อกันอยู่ตลอดเวลา
๔. **สาธารณโภคี** หมายถึง การรู้จักแบ่งปันผลประโยชน์ต่อกันด้วยความยุติธรรม ช่วยเหลือกัน ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นใหญ่ ไม่เอารอดเอาเปรียบกัน มีความเสมอภาคกัน เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน อยู่เสมอ
๕. **ศีลสามัญญตา** หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ หรือวินัยต่างๆอย่างเดียวกัน เคารพในสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่ก้าวร้าวในหน้าที่ของกันและกัน ไม่ถืออภิสัทธาใดๆเหนือกันและกัน

๖. **ทฤษฎีสัมมัญญา** หมายถึง การมีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการปรับมุมมองให้ตรงกัน รู้จักแสวงหาจุดร่วมและ สงวนไว้ซึ่งจุดต่างของกันและกัน ไม่ยึดมั่นถือมั่นในความคิดของตนเป็นใหญ่ รู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นอยู่เสมอ

ซึ่งหลักธรรมทั้ง ๖ ประการข้างต้นนี้ เป็นหลักธรรมสำหรับการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นกับสังคม อันจะนำมาซึ่งความสุข ความมีสันติ ความมั่นคง และก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆของสังคม

สังคหวัตถุ ๔ : การมีเครื่องสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน

๑. ทาน หมายถึง การให้ปันสิ่งของอันมีประโยชน์ของตนให้แก่ผู้อื่น
๒. ปิยวาจา หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน น่าฟังต่อกัน
๓. อัตถจริยา หมายถึง การประพฤติตนตามทำนองครองธรรมให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
๔. สมานัตตตา หมายถึงการดำรงตนให้เป็นผู้มีความสม่ำเสมอ